

Cetatea Cavalerilor

2023 –ANUL IULIU MAIU !

NR. 8(36) AUGUST-2023

Nr. 8 (36)/ AUGUST 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator, Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

CURAJ, DRAGII NOȘTRI BĂTRÂNI NEÎNFRICAȚI, FII VOȘTRI NU VĂ VOR UITA URMELE

Dumitru Puiu POPESCU¹

1

Dumitru Puiu POPESCU

Citim cu plăcere scrisorile „bătrânilor noștri”, fiindcă fiecare conține o poveste emoționantă, evocând un „acolo” și un „unde”, vorbindu-ne despre copilăria, tinerețea lor, despre iubiri trecute și lupta cu viața.

Aici se simt stingheri, unii nu-și găsesc locul, încearcă să nu-i supere pe copii, dau o mână de ajutor în creșterea nepoților, își pun multe semne de întrebare rămase fără răspuns. Copiii trăiesc o viață agitată și mulți dintre ei au alte idei.

Bătrânii rămași acolo, în țara de origine, care nu au putut veni sau nu s-au rupt de satul, stradă și lumea lor, trăiesc un alt coșmar. Lipsa copiilor sau a nepoților, care acum sunt departe, îi frământă și-i macină.

Cu pasul greoi, legănat, parcă cumpănind cu tot trupul lor vremurile prin care-au fost și înțelegerea rosturilor lor, merg încet prin mulțimea grăbită, unii încă zvelți, alții gârboviți, ducându-și, însă, cu toții demnitatea adunată parcă toată într-o fărâmă de om acum.

Până-n ultima zi a trecerii lor printre noi, nu vor renunța să mai scrie câte-o scrisoare, un articol sau o

carte - iar noi, bucuroși dorim să ne mai povestească, celor ce vrem să-i ascultăm, întâmplări de demult și să-i înțelegem.

Poate nu suntem de fiecare dată de acord cu ei, poate ni se par uneori cam naivi, poate senili alteori, poate-i considerăm, în sinea noastră, triști cavaleri ai unei cauze pierdute.

¹ Dumitru Puiu POPESCU, Toronto, Canada, 11 august 2023, <http://www.observatorul.com>,

Poate, inconștient, ne înfurie faptul că ei sunt mărturia vie a ceea ce noi vom deveni, căci, inexorabil, timpul nu iartă, iar noi suntem bătrânii de mâine.

Câți bătrâni au venit în această Lume Nouă în floarea tinereții, cu un gemantan, cu imposibilitatea de a se mai întoarce în țară din care au fost alungați sau din care au plecat ca să-și facă o altă viață! Unii au reușit, dar cu câte eforturi ! Viața lor anonimă a rămas în fotografii prăfuite și uitate de vreme.

Îi întâlnim la bisericile românești, îmbrăcați frumos, cu vorba caldă și liniștită. Uneori îi înghiontim alergând, alteori ne lovim de-a dreptul de încetineala lor și le aruncăm priviri muștrătoare, nervoși că ne-ncurcă. Dar ei trec cu încăpățănare mai departe, își fac cu greu drum prin grabă noastră zilnică - și privesc drept înainte, parcă urmărindu-și consecvenți crezul de-o viață, destinul asumat, aici sau acolo, parcă urmărindu-și, cu înrâncenare, un vis entuziast din tinerețea lor luptătoare.

Trebuie să le respectăm "bătrânilor noștri" îndârjirea de-a exista și să le recunoaștem voința cu care-și duc misiunea până la capăt, ca să ne lase nouă moștenire visul vieții. În această viață agitată trebuie să ne găsim vreme să ne gândim la ei și să ne dăm seama cât de folositori ne-au fost și ne sunt. „Cine nu are bătrâni, grăiește înțelepciunea neamului nostru, să-și cumpere!”

Și, dragii bătrâni, după ce Marea Trecere de care fiecare suntem datori se va fi-implinit, intru voia Celui de Sus, cântărind singurătatea, înarmați cu amintirea voastră, cei tineri, vor porni, la rândul lor, spre marea biruință înarmați cu sfaturile și modelul vostru de o viață, până când și ei vor deveni „bătrânii noștri”.

Curaj, dragii noștri bătrâni neînfricați, fii voștri nu vă vor uita urmele !

N.B.

Pe mulți dintre bătrânii noștri îi cheamă Maria sau Marin și pentru că ar trebui să le închinăm măcar o zi bătrânilor noștri, de ce n-ar fi aceasta 15 august - Ziua Sfintei Marii, să ne rugăm să aprindem lumânări pentru sănătatea lor sau în memoria celor care nu-i mai avem.